

Глава 12

БУРЯТА

Роз се чувстваше в безопасност на върха на планината. Затова прекара там следващите няколко дни и нощи. Но един следобед всичко се промени: ниско над планината запълзяха облаци и Роз се озова обгърната в белота. Когато светът изплува отново, роботът забеляза, че на юг от острова се носят още множество облаци. В далечината се разнесе приглушен тътен. Роботът завъртя глава към звука зад себе си и видя, че от тази страна небето е покрито с черна пелена. Тук-там проблясваха ярки мълнии. Отново прозвуча същият тътен.

Бурята приближаваше – и то не каква да е буря, а свиреп ураган, като този, който беше изпратил товарния кораб на дъното на океана. Вятърът се усили и първите дъждовни капки започнаха да барабанят по корпуса на робота. Време беше да тръгва. Роз отпусна хватката си и се запусна по